

צו א ב ג מיי פיה
מכלי ידועי ניהם
הלכה ח :
צו ד ה מיי שם ה' יז
צו ו מיי שם ה' יח
צו ז מיי שם ה' יט
ק ח מיי שם הלכה י
קא פ יב ל מ נ מיי
שם הלכה ח :

פלי קרעא דיוואח : מכלן משמע
שדו שלט האו קרדו דיו
מקראמר קרעא דיוואח משמע שאו
יבש ואסר ר"ח לנכח ס"ח בדיו
של ענפים לפי שהוא לעולם לח ובפ'
[שנ] דנישין (דק י"ט) מפרש :
והא

בקיזור ודבי תלה בשרף שקמה מאי לא
אאדום לא אשאר דמים אממר ומר זוטרא
ורב אשי הוו יתבי קמיה אומנא "שקלי ליה
קרנא קמייתא לאממר חזיה אמר להו
אדום דתנן כי האי שקלי ליה אודייתא אמר
להו אשתמי אמר רב אשי כגון אגא דלא
ידענא בן האי להאי לא מבני לי למחוי

גא יִהְיֶה שְׁאֲמְרוּ דְּיוֹ תֵּינֵא
יֵימֵא דְּיוֹ אִי אֲמַר דְּיוֹ הוּה
דְּדִיּוּתָא אִיכְעִיא לְהוּ בִלְחָה
דְּדִיּוּתָא וּבְדִיק בַּה אֲמַר רַב
הוּה וְהוּה שְׁשִׁינִי עֲמִיק מִכְּ
מִתְרֵר וְהוּה שְׁשִׁינִי דִּיהָ
אֶקְלַע לְפֻמְבְּרִיתָא חֲזִייה
וְהוּה שְׁתֵּר דְּתַנְּן כִּי הָאִי מִרְמָ
וְהוּה רַבִּי יוֹחָנָן אֲמַר *אֵלֹ
דְּאֻכְמָּ נִיגְדוּ *וְהָאֲמַר לְהוּ

דמא : שחר כרתת אמר רבה בר רב
נמי הכי שחר כרתת ושחר שאמרי דיו
אמינא כי פכתתא דדיותא קמ"ל כי כרות
או ביבשתא 'תא שמע דרבי אמי פלי קורט'
יהודה אמר שמואל 'כך כדיו וכענב מס'
ממא אמר רבי אלעזר 'כיות כזפת וכעו'
מכן מדר עולא אמר כלבושא סיוא עו'
להווא טייעא דלבוש לבושא אוכמא אמר
מינא פרתא פרתא יהבו ביה ארבע מ'
כלים האולירין הבאים ממדינת הים למימ'
רבי ינאי לבניו בני אל תקברוני לא בכלי'
שחרים שמא אוכה ואודה כאבל בין ה'
ואודה כחון בין האבלים אלא בכלים ד'
אלמא לאו אוכמי נינהו לא קשיא הא ג'
יהודה אמר שמואל 'וכלם אין בודקין אלא'
רב יצחק בר אבדימי ושחר על גבי אדון'
פליגי הא בשחר הא בשאר דמים מתקין'
שמואל חוץ משחר אלא אמר רב אשי'
עולא כולן עמק מכן ממא דיהה מכן מ'
שחר דנקס סר"א דואיל *ואמר רבי ח'
שלקה הילכך אפילו דיהה מכן נמי לימ'
אבא אמר וכולן עמק מכן ממא דיהה'
אלא מאי אדני שעוריה דרבנן לאפוקי די'
בר אבא אמר וכולן עמק מכן מדר ד'
ולחי מהני שעוריה דרבנן בר קפרא אמר '
מדר 'חוץ ממוז שעמק מכן מדר דיהה'
ליה דכי אעמיק ליה דכי אמר רבי חנינ'
כמשמעוהי : וכרן טרכוס : תנא *לח ו'
כעלין ותניא אידך *כעלין ולא כתחתון'
כתחתון ותניא אידך כתחתון וכל שכן כ'
ותלחא טרפן הויין *נקס דרא מציעאה ו'
לקמיה דרבי אבהו אמר להו 'בגושיהו'
רבנן *כמימי אדמה מביא אדמה שמנה מ'
מים דברי רבי מאיר (א) רבי עקיבא אומר'
מבקעת סכני רבי שמעון אומר אף מבכי'
אידך וכמימי אדמה מביא אדמה שמנה מ'
מים כקליפת השום ואין שעור למים מ'
בודקין אותן צולזין אלא עכוברין צללו חוור'
עוברין ביד *אלא בבלי איבעיא להו אין'
דלא לרמיה בידיה ולעכרינהו אבל במנא'
או דלמא דלא לעכרינהו בידיה אלא ב'
בודקין אלא בכוס ועדיין חבעי לך בדיקה'
אתו לקמיה דרבה בר אבהו אמר להו *ב'
קורטא דגרגשתא ובריק ביה *ליים עליה ר'

[illegible]

לעזר רשעי
אנשינו
[אנשינו רשעים]
תחבשה.
גלויה הרשעים
[בם] קטן דרז ממש
בכח ו' קטנים י' עיל:

למיל י.ס. סוכה ג:
חולין סז

הגרות דגרא
[א] נב ר"ע שומר
ממחזק ונ"כ
רבי יאודס שומר :

[תוס' פ"ג ה"ה]
[תוס' פ"ג ה"ה]

[ע"פ דע חרדישע]

[לעצן ידי' וז"ע]

ס"א דעבד בשמעתיה
רס"א

[illegible]

אבל. אם העפר צכלי מי ענר להו
לא בצנן או צכלי אחר: אלא בכוס.
מה דומה לדס אלא צמקומה אצל
מועאל. אאחר שיעשה כן צאכרה:
דרי

ים צעפר שנידו אע"פ שחחר ווטנטו צכלי לאחר עכרר
א לעכריגהו בידיה. כשהמים צפול לא יעכרס צאצנטו
ים צכפו וינדוק: אמר להו במקומה שנינו. שאל ה
פלי. חנקע: ובדיק לה. צלא מים: לייט עליה ר' י

לא יתן העפר אל חוך דיו ויעבור
בדידה באלכב שפיר דמי: או דלמא
של זכרית. אלמא לא לירמי עפר
הביאה במקום אחר נשחנה מריתתה
נפ"א: הו"פ.

כשרות • חופת ודיות
מראת שביתות פתוח